

Spune-mi mamă...

Danab

Spune-mi mamă: ce-i pe-acasă,
Tot așa cum am lăsat?
Ochii tăi, tot plini de lacrimi
Pe obrazul tău, curat?

Teiul meu bătrân din poartă
Spune-mi: a mai înflorit,
Așa cum știam, odată?
De sătucul meu, iubit,

Cât mi-e dor! Și-aș vrea acasă,
Să mai vin, măicuța mea...
Însă boala nu mă lasă
Ca să vin la dumneata!

Iar căsuța... E-n picioare,
Nu a dărâmat-o vântul?
Dar în mila Lui cea mare
Știu! O ține El, Prea-Sfântul!

Spune-mi mamă: Câte zile
Câte nopți nu ai dormit
Dorind să vezi chipurile
Care-atâta le-ai iubit?

Tu ne-aștepți cu lacrimi grele
Să îți trecem maică, pragul...
Dar privind printre zăbrele
Îl vezi doar pe Grivei, dragul,

Ce a stat o viață-ntreagă
Lângă ușă.. N-a plecat,
Așa cum plecat-au pruncii
De la tine.. Și-au uitat,

De căsuța-n care-odată
Au crescut.. I-ai alintat...
O, măicuță... spune-mi oare:
Când sfârșește-al tău, oftat,

Și-ale tale lacrimi grele...
Și-ale tale dragi dorinți...?
Că mai greu din toate cele-s

Lacrimile de părinți!

Voi copii ce azi în lume
Sunteți departe de ei...
O, vă-ntoarceți! Că odată-l
Veți găsi doar pe Grivei!

Iar teiul bătrân din poartă
Va doini cu dor și jale...
Și veți căuta, vreodată,
Umbra maicii pe cărare!

02.09.2015

Daniela Banita